

သာမဏေကျော်စာပေ

ပိသသ
သ

သာမဏေကျော်

ဒုတိယ အကြိမ်

သာမဏေကျော်စာပေ

လ
ပေ ပိဿသ
ပေ

သာမဏေကျော်

ဒုတိယ အကြိမ်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်	●	၆၀၀၀၈၀၁၁၁
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်	●	၆၀၀၀၄၆၀၁၁၁
အုပ်ရေ	●	ဒုတိယအကြိမ် (၂၀၀၀အုပ်)
တန်ဖိုး	●	၂၀၀ကျပ်
ပုံနှိပ်ခြင်း	●	၂၀၁၁ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
မျက်နှာဖုံးနှင့်	●	ဦးသန်းဝင်း (၇၈၅၀)
အတွင်းပုံနှိပ်		ဝင်းပပ ပုံနှိပ်တိုက်၊
ထုတ်ဝေသူ	●	ဦးလှဝင်း (၁၃၈၂)
		သာမဏေကျော်စာပေ

ဖြန့်ချိရေး

သာမဏေကျော်စာပေ

သာမဏေကျော်မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်
(လှော်ကားဥယျာဉ်အနီး)

မှော်ဘီမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။ ဖုန်း - ၇၀၉၆၈၀

သာမဏေကျော်

၂၉၄၁၃

လူပီသသူ / သာမဏေကျော်၊ ရန်ကုန်။

သာမဏေကျော်စာပေ၊ ၂၀၁၁။

၃၅-စာ၊ ၁၀ x ၁၆ စင်တီ။

(၁)လူပီသသူ

အမှာစာ

သူတော်ကောင်းတွေ အသက်တမျှ ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ ကိုယ်ကျင့်
 ငါးပါး ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ ငါးပါးသီလပါပဲ။ သူတော်
 ကောင်း ပီသရင် ငါးပါးသီလကို ခါးဝတ်ပုဆိုးပမာ ခိုင်မြဲအောင်
 စောင့်ထိန်းကြပါတယ်။ အဝတ်မပါသူဟာ လူပုံအလယ်မှာ ရှက်
 စရာ ဖြစ်သလို ငါးပါးသီလ မရှိသူဟာလည်း သူတော်ကောင်းတွေ
 အလယ်မှာ ရှက်စရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငါးပါးသီလမဲ့သူဟာ လူအရိုင်း
 အစိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူမသူတော် ဖြစ်ပါတယ်။ ငါးပါးသီလရှိသူ
 ကတော့ လူ့ယဉ်ကျေး ဖြစ်ပါတယ်။ လူသူတော် ဖြစ်ပါတယ်။
 ငါးပါးသီလမဲ့သူဟာ လူ မပီသသူ၊ လူ့အောက်တန်းစား ဖြစ်ပါ
 တယ်။ ငါးပါးသီလရှိသူကတော့ လူပီသသူ၊ လူ့အထက်တန်းစား
 ဖြစ်ပါတယ်။ လူ့ယဉ်ကျေး၊ လူသူတော်၊ လူပီသသူ၊ လူအထက်
 တန်းစား ဖြစ်လိုသူတိုင်း သူတိုင်းဟာ ငါးပါးသီလ ရှိကြရပါမယ်။

ဒီငါးပါးသီလဟာ ဗုဒ္ဓသာသနာဝင်တွေသာ လိုက်နာကျင့်
 သုံးရမယ့် သီလ မဟုတ်ပါ။ ဘယ်ဘာသာဝင်မဆို လိုက်နာကျင့်
 သုံးရမယ့် သီလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီငါးပါးသီလကို ဘယ်လူမျိုးမဆို
 လိုက်နာကျင့်သုံးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်အရွယ်မဆို လိုက်နာကျင့်
 သုံးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူမျိုးမရွေး၊ အရွယ်မရွေး၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ
 မရွေး လိုက်နာကျင့်သုံးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ချင်းစာတရား
 ထားတတ်သူတိုင်း ဒီငါးပါးသီလကို ထိန်းသိမ်းကြပါတယ်။ ကိုယ်ချင်း
 စာတရား ကင်းမဲ့သူတွေမှာ ငါးပါးသီလ ကင်းမဲ့ကြပါတယ်။ ငါးပါး

သီလ ကင်းမဲ့သူတွေမှာလည်း ကိုယ်ချင်းစာတရား ကင်းမဲ့ကြပါတယ်။

ငါးပါးသီလ ကင်းမဲ့တဲ့ နေရာတွေမှာ ဆင်းရဲနေကြပါတယ်။ ငါးပါးသီလရှိတဲ့ နေရာတွေမှာ ချမ်းသာနေကြပါတယ်။ ရွာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်ငံပဲဖြစ်ဖြစ် ချမ်းသာရင် အဲဒီရွာသူရွာသား၊ မြို့သူမြို့သား၊ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတွေမှာလည်း ငါးပါးသီလ ရှိကြဖို့ လိုပါတယ်။ ငါးပါးသီလ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့ရွာဟာ ချမ်းသာဆိတ်သုဉ်းတဲ့ ရွာပါပဲ။ ငါးပါးသီလ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့ နိုင်ငံဟာ ချမ်းသာဆိတ်သုဉ်းတဲ့ နိုင်ငံပါပဲ။ ငါးပါးသီလ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့ နေရာဟာ ချမ်းသာဆိတ်သုဉ်းတဲ့ နေရာပါပဲ။ ငါးပါးသီလဟာ လူသားတွေကိုလည်း ချမ်းသာစေပါတယ်။ ကမ္ဘာလောကကြီးကိုလည်း သာယာလာစေပါတယ်။ လှပလာစေပါတယ်။ ချမ်းသာတဲ့ လူသားတွေမှာ ငါးပါးသီလ ထွန်းကားနေပါတယ်။ သာယာလှတဲ့ ကမ္ဘာကြီးမှာ ငါးပါးသီလ စည်ပင်နေပါတယ်။

သူတော်ကောင်းပီသလိုသူ၊ လူယဉ်ကျေးဖြစ်လိုသူ၊ လူပီသလိုသူ၊ လူအထက်တန်းစားဖြစ်လိုသူတွေအတွက် ကျေးဇူးတော်ရှင် အမရပူရမြို့ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ကြီး ရေးသားထားအပ်တဲ့ ရတနာ့ဂုဏ်ရည်စာအုပ်ထဲက ငါးပါးသီလအကြောင်းအရာဟာ အလွန်မှ သင့်လျော်လှပါတယ်။ ကျေးဇူးများလှပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီငါးပါးသီလအကြောင်းကို ထုတ်နုတ်ကာ လူပီသလိုသူတို့ အတွက် “လူပီသသူ”ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

ငါးပါးသီလ

(ကျက်မှတ်ရန် သိက္ခာပုဒ်များ)

- (၁) ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- (၂) အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- (၃) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- (၄) မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။
- (၅) သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိ-
ယာမိ။

ကြည့်ရှုရန် အဓိပ္ပာယ်

ဤသိက္ခာပုဒ်ငါးပါးကို ‘ငါးပါးသီလ’ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လူတို့ အမြဲစောင့်ထိန်းကြရသောကြောင့် ‘နိစ္စသီလ’ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တစ်သက်လုံး မကျိုးမပေါက်ရအောင် သူတော်ကောင်းတို့ အလေးပြုရမည့်အကျင့် ဖြစ်သောကြောင့် ‘ဂရုဓမ္မသီလ’ဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးပင် ခေါ်ကြပါသည်။ သရဏဂုံတည်သူ (ရတနာသုံးပါး ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သူ) ကို ‘ဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမ’ဟု ခေါ်သည်။ ထိုဥပါသကာ၊ ဥပါသိကာမ မှန်လျှင် ငါးပါးသီလကို လုံခြုံစေမှသာ သင့်လျော်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူတော်ကောင်း ပီသအောင် ငါးပါးသီလကို လုံခြုံစေရပါသည်။

၁။ ငါးပါးသီလအဖွင့်

ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ကြည်ရှုရန် အနက်နှင့် အဓိပ္ပာယ်

ပါဏာတိပါတာ-သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒိယာမိ-စိတ်၌ မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

‘သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏’ ဟူလို။

‘သူတစ်ပါးအသက် သတ်ခြင်းမှ’ ဟူရာ၌ လူ၏ အသက် ချည်းသာမက မိမိမှတစ်ပါး အသက်ရှိသော သတ္တဝါအားလုံး၏ အသက်ကို ‘သူတစ်ပါးအသက်’ ဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် သက်ရှိ သတ္တဝါမှန်လျှင် တိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုး၊ ကြမ်းပိုး၊ သန်းဥ၊ ခရု၊ ယောက်သွား၊ ကျွဲ၊ နွား စသည်တို့၏ အသက်ဟူသမျှကို မသတ်ရ။

‘သတ်’ ဟူရာ၌ တကယ်သေစေလို၍ ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို စေခိုင်း၍သော်လည်းကောင်း သတ်မှသာ သတ်ရာရောက်သည်။ လမ်းသွားရင်း မတော်တဆ နင်းမိ၍ သေသွားခြင်း စသည်များမှာ သတ်ရာ မရောက်ပါ။

‘ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော’ ဟူရာ၌ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ထားလျှင် သူ့အသက်သတ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ရသည်။ မရှောင်ကြဉ်လျှင် သိက္ခာပုဒ်ပျက်၏။ ထို့ကြောင့် ဤသိက္ခာပုဒ်သည် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည်။

သိက္ခာပုဒ်။ ။ကုသိုလ်အကျင့်ကို ‘သိက္ခာ’ဟု ခေါ်သည်။ ‘ပုဒ်’ ဟူသည်ကား မြန်မာလို ‘တည်ရာ’ ဟူသော စကားနှင့် အဓိပ္ပာယ်တူသော (ပဒ) ပါဠိပျက်စကားတည်း။ ထို့ကြောင့် များစွာသော ကုသိုလ်အကျင့်တို့၏ တည်ရာကို ‘သိက္ခာပုဒ်’ ဟု မှတ်ပါ။ ဤသိက္ခာပုဒ်တစ်ပါး လုံခြုံလျှင် ကုသိုလ်အကျင့် တွေ များစွာ တိုးတက်၍ ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ‘များစွာ သော ကုသိုလ်တရား၏ တည်ရာ အခြေခံဖြစ်သော အကျင့် သိက္ခာ’ဟု ဆိုလိုသည်။

ဆောက်တည်ပါ၏။ ။‘ဤသိက္ခာပုဒ်ကို လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်း မည်’ဟု (ခိုင်မြဲအောင် အိမ်ကြီး တိုက်ကြီးများကို မြေ၌ ဆောက်စိုက်တည်ထားသလို) စိတ်ထဲ၌ စွဲစွဲမြဲမြဲ နှလုံးသွင်း ထားခြင်းကို ‘ဆောက်တည်’ဟု ခေါ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ တစ်ပါးထံသို့ မသွားဘဲလည်း မိမိဘာသာ ‘ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ’ဟု ပါဠိလို ရွတ်ဆို၍ဖြစ် စေ၊ ‘သူ့အသက် သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏’ဟု မြန်မာလို ရွတ်ဆို၍ဖြစ်စေ ဆောက်တည်ကောင်း၏။ (ဇနကမင်းသား ကလေး ပင်လယ်ကြော၌ မျောနေစဉ် ကိုယ့်ဘာသာ ဆောက် တည်၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ဥပုသ်စောင့်သုံးခဲ့ပါသည်။)

ယခုကာလ၌ကား ‘ဘုရားရှေ့တော်၊ ရဟန်းသံဃာတော် များရှေ့၌ ဆောက်တည်ရမှ သီလရသည်’ဟု ထင်နေကြ၏။

သို့သော် ဘုရားရှေ့တော်၊ ရဟန်းသံဃာတော်၏ ရှေ့၌ ဆောက်တည်ထားလျှင် ဘုရားနှင့် သံဃာကို ရိုသေသော အားဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ကို လုံခြုံအောင် အထူးစောင့်ရှောက်ဖွယ် ရှိရကား စေတီတော်၊ ရုပ်ပွားတော်နှင့် သံဃာတော်တို့ရှေ့၌ ဆောက်တည်ခြင်းသည် သာ၍ ခိုင်မြဲဖွယ်ရှိသောကြောင့် ယခုကာလ ဆောက်တည်ကြပုံများလည်း အပြစ်မရှိသဖြင့် ကောင်းလှပါသည်။

မဆောက်တည်သူ လွန်ကျူးပြစ်။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်ကို မဆောက်တည်ဘဲ သူ့အသက်ကို သတ်လျှင် အပြစ်ရှိ၊ မရှိ စဉ်းစားရာ၏။ ငါးပါးသီလ ခေါ်သော သိက္ခာပုဒ်များသည် ဆောက်တည်သည်ဖြစ်စေ၊ မဆောက်တည်သည်ဖြစ်စေ လွန်ကျူးလျှင် အပါယ်လေးပါးသို့ ကျရောက်စေနိုင်သောကြောင့် မည်သူမဆို အမြဲစောင့်ထိန်းရမည့် ကိုယ်ကျင့်တရား ဖြစ်သည်။ ‘ဝိကာလဘောဇန၊ နစ္စ၊ ဂီတ’စသော အခြားသိက္ခာပုဒ်များကိုကား မဆောက်တည်နိုင်လျှင် အပြစ်မကြီးလှ၊ အပါယ်သို့ မကျစေနိုင်၊ ဆောက်တည်နိုင်လျှင်ကား ဆောက်တည်ထားသော သိက္ခာပုဒ်ကို အကြောင်းပြု၍ အကုသိုလ်ဖြစ်ခွင့် မရတော့ဘဲ ကုသိုလ်တရားသာ တိုးပွားဖွယ် ရှိသောကြောင့် မည်သည့် သိက္ခာပုဒ်ကို မဆို ဆောက်တည်နိုင်လျှင် အကျိုးများ၏၊ အပြစ်နှင့်အကျိုးကို ပြသော အောက်ပါဆောင်ပုဒ်ကို နှုတ်တက်ဆောင်ထားပါ။

(ဆောင်) ပါဏာတိပါတ်၊ သူ့သက် သတ်က၊ ချို့တတ်အင်္ဂါ၊
 မွဲပြာရပ်သွင်၊ အားအင်ချွတ်ယွင်း၊ လျင်ခြင်းလည်ဝေး၊
 ဘေးကို ကြောက်တတ်၊ အသတ်ခံရာ၊ အနာများလျက်၊
 ခြွေရံပျက်၍၊ အသက်တိုလျ၊ ပြစ်များစွာသည်၊ ရှောင်က
 အပြန် အကျိုးတည်း။

ကြည့်ရှုရန် အဓိပ္ပာယ်

ပါဏာတိပါတ ပြုလျက် သူ့အသက်ကို သတ်လိုရှိရင်

- (၁) မျက်စိ နား နှာ အင်္ဂါ ခြေလက် ချွတ်ယွင်းတတ်ခြင်း၊
- (၂) ဖြစ်ရာဘဝ၌ အရပ်အသွင် မွဲပြာခြောက်ညှိုး၍ စိုစိုပြည်ပြည် မရှိတတ်ခြင်း၊
- (၃) အားအင် ချွတ်ယွင်းခြင်း (အားနည်းခြင်း)၊
- (၄) လျင်မြန် ဖျတ်လတ်ခြင်းလည်း ကင်းဝေးခြင်း၊
- (၅) ဘေးရန် ပေါ်ပေါ်လျှင် ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်း၊
- (၆) သူများ အသတ်ကို ခံရတတ်ခြင်း၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အဆိပ် စသည်များ စားလျက် သေရတတ်ခြင်း၊
- (၇) အနာရောဂါ များတတ်ခြင်း၊
- (၈) အခြွေအရံ ပျက်စီးတတ်ခြင်း၊
- (၉) အသက်တို တတ်ခြင်း - ဤသို့ စသည်ဖြင့် အပြစ်တွေ များပြားလှလေ၏။

မူရင်းအပြစ်။ ။ပြခဲ့သော အပြစ်တို့မှာ ဝဋ်လိုက်သော အနေအား ဖြင့် ဖြစ်လေရာဘဝ၌ ရတတ်သော အဖျားအနာ အပြစ် များတည်း။ ထိုအပြစ်များအပြင် ငရဲ၌ ကျရခြင်း စသော ကြီးလေးသော အပြစ်လည်း ရှိသေး၏။ ရှေးတုန်းက အိမ် ရှင်မတစ်ယောက်သည် ညဉ့်သည်အတွက် ချက်ပြုတ်ကျွေး ဖို့ရာ ဟင်းလျာ မရှိသောကြောင့် အိမ်မှာ ရှိသော သိုးမ ကလေးကို သတ်လျက် ချက်ပြုတ်ကျွေးခဲ့၏။ ထိုမကောင်းမှု ပါဏာတိပါတကံကြောင့် သေသောအခါ သိုးမကလေး၏ အမွေးအရေအတွက်နှင့်အမျှ နှစ်ပေါင်း ကြာအောင် ငရဲ၌ ကျက်ခဲ့ရ၏။ ငရဲမှ လွတ်သောအခါလည်း ဘဝများစွာ သူ တစ်ပါး အသတ်ခံရ၍ သေရလေသည်။

အပြစ်ကြီး အပြစ်ငယ်။ ။အပြစ် အကြီး အငယ်မှာ အသတ်ခံ ရသော သတ္တဝါ၏ ခန္ဓာကိုယ် ပမာဏနှင့် ဂုဏ်ကို လိုက်၍ ဖြစ်၏။ ခန္ဓာကိုယ် ငယ်လျှင် သတ်ဖြတ်ရာ၌ အားစိုက်မှု နည်းသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်မရှိလျှင် သူ၏ ဂုဏ် သိက္ခာကို များစွာ ဖျက်ဆီးရာ မရောက်သောကြောင့်လည်း ကောင်း သတ်ဖြတ်သောသူမှာ အပြစ်သက်သာ၏။ အသတ် ခံရသူက ခန္ဓာကြီးလျှင် သတ်ဖြတ်ရာ၌ လုံ့လများစွာ စိုက်ရ သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဏ်ကြီးလျှင် သူ၏ ဂုဏ်သိက္ခာ အများကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း သူ့အသက်သတ်သူမှာ ကြီးလေးသော အပြစ်ကို ခံရမည်။

ရှောင်က အပြန်အကျိုးတည်း။ ။ရှောင်ကြဉ်လို့ရှိက ဤအပြစ်

တွေမှ ပြန်၍

(၁) ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ပြည့်စုံခြင်း၊

(၂) ရုပ်အဆင်း စိုပြည် လှပခြင်း၊

(၃) လျင်မြန် သွက်လက်ခြင်း၊

(၄) ဘေးရန်ကို မကြောက်မရွံ့ခြင်း၊

(၅) သူများလက်ချက်ဖြင့် အသက်မသေရခြင်း၊

(၆) အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊

(၇) အခြွေအရံ မပျက်စီးခြင်း၊

(၈) အသက်ရှည်ခြင်း -

စသော အကျိုးများကို ရနိုင်ပေသည်။ လူတစ်ယောက်ကို မြင်လျှင် ဤအကျိုး၊ အပြစ်ရပုံကို ကြည့်၍ ရှေးက ပါဏာတိပါတကံ ရှိ၊ မရှိကို သိနိုင်ပါသည်။ ဤအကျိုး၊ အပြစ်တွေကို ဆင်ခြင်၍ ကြိုးစား ရှောင်ကြဉ်ကြပါကုန်။

၂။ အဒိန္နဒါနအဖွင့်

အဒိန္နဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ကြည်ရှုရန် အနက်နှင့်အဓိပ္ပာယ်

အဒိန္နဒါနာ-မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒိယာမိ-စိတ်၌ မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

‘သူတစ်ပါး ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏’ဟူလို။

မိမိမှတစ်ပါး အခြားသော လူ နတ် တိရစ္ဆာန်ဟူသမျှကို သူတစ်ပါးဟုချည်း မှတ်ပါ။ ထိုသူတစ်ပါးဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ ဓားပြတိုက်ယူခြင်း၊ ညှာဖြန်း လှည့်ပတ်ယူခြင်း၊ ကူးသန်းရောင်းဝယ် ရာ၌ တင်း တောင်း ချိန်ခွင် အလေး စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း မရိုးမသားယူခြင်းဟူသမျှသည် အဒိန္နဒါနချည်းတည်း။

(ဆောင်) အဒိန္နဒါ၊ ခိုးမိပါမူ၊ ဥစ္စာနည်းမွဲ၊ ဆင်းရဲငတ်ဘိ၊ လိုရှိမရ၊ ဘောဂပျက်စီး၊ ရေ မီး သူခိုး၊ မွေခံဆိုးနှင့်၊ မင်းဆိုးအပြား၊ ရန်မျိုးငါးကြောင့်၊ ပျက်ပြားဥစ္စာ၊ ပြစ်များစွာသည်၊ ရှောင်ခါ အပြန် အကျိုးတည်း။

ကြည်ရှုရန် အဓိပ္ပာယ်

- (၁) အဒိန္နဒါနကို ပြုမိသူသည် မွဲတတ်ခြင်း၊
- (၂) ဆင်းရဲတတ်ခြင်း၊

- (၃) ငတ်မွတ်ခြင်း၊
- (၄) အလိုရှိသောအရာကို မရနိုင်ခြင်း၊
- (၅) ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှု မတတ်ခြင်းစသည်တို့ကြောင့် စည်းစိမ် ပျက်စီးတတ်ခြင်း၊
- (၆) ရေ၊ မီး၊ သူခိုး၊ အမွေခံ သားဆိုး သမီးဆိုး၊ မင်းဆိုး ဟူသော ရန်သူမျိုး ငါးပါး၏ ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ဥစ္စာပျက်ပြားရခြင်း - ဤမကောင်းကျိုးများကို ရတတ်၏။

မူရင်းအပြစ်။ ။ဤပြခဲ့သော အပြစ်တို့ကား ဝဋ်လိုက်သောအားဖြင့် ရတတ်သော အပြစ်များတည်း။ ထိုအပြစ်များထက် ကြီးလေးစွာ ငရဲ၊ ပြိတ္တာတို့၌လည်း ဖြစ်တတ်သည်သာ။ ရှေးတုန်းက ဈေးသည်မိန်းမ လေးယောက်တို့သည် အလေးချိန်ခွင် စဉ်းလဲခြင်းစသည်ဖြင့် ပစ္စည်းများကို စုဆောင်းပြီးနောက် အရွယ်ကောင်းတုန်းမှာပင် သေကြ၍ ပြိတ္တာတွေ ဖြစ်ကြလေသော် မိမိတို့၏ ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်တွေကို မြင်ကြရုံသာမက ကျန်ရစ်သော ယောက်ျားတို့က နောက်မယား ယူကြ၍ မိမိတို့ စုဆောင်းထားခဲ့သော ပစ္စည်းတွေ သုံးဖြုန်းနေကြသည်ကို မြင်ရသဖြင့် မခံနိုင်သောကြောင့် ‘တရားရော၊ မတရားရော ငါတို့ စုဆောင်းထားခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို နောက်သား နောက်မယားတွေက အပင်းဆို့နေကြသတဲ့၊ ငါတို့တော့ ဒုက္ခရောက်ကုန်ပြီ’ဟု မြို့ရိုးပေါ်က နေပြီး ဟစ်အော်ကြသတဲ့။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အဒိန္နာဒါနအတွက် အပြစ်များစွာ ရှိ၏။
ဥစ္စာရှင်က ဂုဏ်ရှိသလောက် အပြစ်ပို၍ ကြီးလေ၏။ ဥစ္စာ၏
တန်ဖိုးအလိုက်လည်း အပြစ် ကြီး၊ ငယ် ကွဲပြားသည်။ ရှောင်
ကြဉ်လျှင် ဤအပြစ်မျိုးမှ လွတ်ကင်း၍ ‘ဥစ္စာပေါခြင်း’စသော
အပြန်အကျိုး ခြောက်ပါးစသည်ကို ရနိုင်၏။ အကျိုး၊ အပြစ်
ကို သတိထား၍ ကြိုးစား စောင့်ထိန်းကြပါကုန်။

၃။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရအဖွင့်

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ကြည်ရှုရန် အနက်နှင့်အဓိပ္ပာယ်

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ-ကာမဂုဏ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ထိုက်စွာ ယုတ်မာသော အကျင့်မှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒိယာမိ-စိတ်၌ မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

‘သူ့မယား လွန်ကျူးခြင်း (ကိုယ့်လင်မှ တစ်ပါးသော ယောက်ျားနှင့် ဖောက်ပြားခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်ပါ၏’ဟူလို -

ကာမဂုဏ်။ ။မိန်းမ ယောက်ျား နှစ်ဦးသားတို့ ပျော်ပါးရွှင်မြူး ကြည်နူးပေါင်းဖက်ခြင်းကို ‘ကာမဂုဏ်’ဟု ဆိုသည်။ ဤသို့ ဆက်ဆံမှုကို မပြုကျင့်ဘဲ ရှောင်ကြဉ်၍ စင်စင်ကြယ်ကြယ် နေနိုင်က အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ သွာက္ခာတ ဂုဏ်တော် အဖွင့်၌ ပြခဲ့သော ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသား၊ မင်းသမီးတို့ကို အတုလိုက်၍ ကျင့်ရာ၏။ မရှောင်ကြဉ်နိုင်ပါမူ ကိုယ်ပိုင်အိမ်သူ၊ အိမ်ရှင် (ဇနီးမောင်နှံချင်း) မွေ့လျော်၍ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ ရာ၏။ ထိုသို့ မွေ့လျော်ခြင်းကို လောကအလိုက် ပညာရှိတို့ မကဲ့ရဲ့ထိုက်ပါ။

ကဲ့ရဲ့ထိုက်စွာ ယုတ်မာသော အကျင့်။ ။ကိုယ်ပိုင် ဇနီးမောင်နှံချင်းမှ လွန်ကျူးဖောက်ပြား၍ သူများပိုင် ဇနီးနှင့်လည်း

ကောင်း၊ ဆွေနှီးမျိုးစပ်တို့ စောင့်ကြပ်ထိန်းသိမ်းထားသော အမျိုးသမီးများနှင့်လည်းကောင်း အချင်းချင်း သဘောတူ သည်ဖြစ်စေ၊ မတူသည်ဖြစ်စေ လွန်ကျူးဖောက်ပြားသော ယောက်ျား၏အကျင့်၊ မိမိပိုင်သော ယောက်ျားမှ ဖောက်ပြား လွန်ကျူး၍ တစ်ပါးသော ယောက်ျားနှင့် ပျော်မြူးသော မိန်းမ၏ အကျင့်သည် ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ရာ ယုတ်မာသော အကျင့် တည်း။

(ဆောင်) မိစ္ဆာစာရ၊ ကျူးလွန်ကလည်း၊ မုန်းကြသူများ၊ ရန်သူ ပွား၍၊ ရှားပါးလာဘိတိတ်၊ ချမ်းသာဆိတ်၏၊ ဣတ္ထိပဏ္ဍုက်၊ မျိုးယုတ်ခါခါ၊ မျက်နှာမလှ၊ အရှက်ရလျက်၊ လက္ခဏ ဣန္ဒြေ၊ ယွင်းသွေ ချို့သိမ်၊ စိုးရိမ်များစွာ၊ ချစ်သူကွာသည်၊ ရှောင်ခါ အပြန်အကျိုးတည်း။

ကြည်ရှုရန် အဓိပ္ပာယ်

- (က) ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ အားကြီးသောလူသည် မလိုမုန်းထားသူ ပေါများခြင်း၊
- (၂) မုန်းရုံမက ရန်သူလည်း များခြင်း၊
- (၃) လာဘ်ပစ္စည်းများ ရှားပါးတိတ်ဆိတ်ခြင်း၊
- (၄) ချမ်းသာမှ ကင်းဆိတ်ခြင်း၊
- (၅) မိန်းမ ဖြစ်ရခြင်း၊
- (၆) မိန်းမ မဟုတ်၊ ယောက်ျားမဟုတ် ပဏ္ဍုက် ဖြစ်ရခြင်း၊
- (၇) ယောက်ျားဖြစ်လျှင်လည်း အမျိုးယုတ်၌ ဖြစ်ရခြင်း၊

လူပီသသူ

၁၅

- (၈) မျက်နှာပျက်၍ အရှက်ကွဲရတတ်ခြင်း၊
- (၉) အင်္ဂါလက္ခဏာ ဣန္ဒြေတို့ ယွင်းချိုးသေးသိမ်ခြင်း၊
- (၁၀) စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ အားကြီးရခြင်း၊
- (၁၁) ချစ်သူနှင့် ကွေကွင်းကွဲရခြင်း။

မူရင်းအပြစ်။ ။ ဤပြစ်သော အပြစ်တို့သည် ဝဋ်လိုက်သော အားဖြင့် ဖြစ်ရာဘဝ၌ တွေ့ကြုံရတတ်သော အပြစ်များသာ တည်း။ ထိုအပြစ်များအပြင် ငရဲ၌လည်း ဖြစ်ကြရသေး၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကံ အားကြီးသော သူဌေးသား လေး ယောက်တို့၏ ‘လောဟကုမ္ဘီ’ခေါ် သံရည်ပူငရဲမှ ‘ဒု၊ သ၊ န၊ သော’ဟု ဟစ်အော်ကြပုံကိုလည်း လူအများပင် ကြားဖူး ကြလေပြီ။ အထူးဆင်ခြင်ဖွယ်ကောင်းသော အရှင်အာနန္ဒာ အလောင်း၏ ဖြစ်ပုံသည်လည်း ရှိသေး၏။ အရှင်အာနန္ဒာ အလောင်းသည် ကမ္ဘာတစ်သိန်းမျှ ပါရမီဖြည့်ပြီးနောက် ဤကမ္ဘာမှာပင် တစ်ခုသောဘဝ၌ ရွှေပန်းထိမ်သည်သား ဖြစ်၏။ ထိုဘဝကား လူလေ လူလည်တို့နှင့် ပေါင်းမိ၍ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရအမှုကို ပြုလေသည်။ (လူမိုက်)နှင့် ပေါင်းခြင်းကား ဤမျှလောက် အပြစ်များ၏။

ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် ရောရဝငရဲ၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျက်ပြီးနောက် လွတ်မြောက်လာသောအခါ မျောက်ဖြစ်၍ ဝှေးစေ့ကိုက်ဖောက်ခံရ၏။ ထို့နောက် တစ်ဘဝ၌ နွားဖြစ်၍ သင်းကွတ် (ဝှေးစေ့အထုတ်) ခံရ၏။ ထို့နောက် လူဖြစ် သော်လည်း မိန်းမ မဟုတ်၊ ယောက်ျား မဟုတ် ပဏ္ဍုက်

ဖြစ်ရ၏။ ထို့နောက် ငါးဘဝမြောက်၌ အကုသိုလ်ကံအခွင့် ရ၍ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသော်လည်း ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ နှောင့်ယှက်မှုကြောင့် နတ်သား မဖြစ်ဘဲ နတ်သမီးချည်း ငါးဘဝလုံးလုံး ဖြစ်ရသေး၏။ ထိုဘဝနောက်မှ ယောက်ျား ဘဝကို ပြန်၍ ရလေသည်။

ဤသို့လျှင် ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကံအတွက် ပါရမီရှင် ကြီးသော်မှ ငရဲကျရ၊ ဘဝများစွာပင် အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်ရသေးသည်ကို သတိပြုလျက် တစ်သံသရာလုံးက ပါလာ ခဲ့သော ဝါသနာဆိုးကြီးကို တရားဖြင့် မထိန်းသိမ်းနိုင်လျှင် တကယ်တမ်း ကြည်ဖြူ၍ ချစ်သွေးတူသော အိမ်ရှင် အိမ် သူချင်းသာ ပေါင်းသင်းမိဖို့ရာ သတိပြုသင့်လှတော့သည်။

အိမ်ထောင်စုံ လေးမျိုး

- (၁) မြင့်မြတ်သော ယောက်ျားက သီလ လုံ၍ အိမ်သူမယားက သီလ မလုံခြုံလျှင် နတ်သားလင်နှင့် သူသေ မယားတို့ ပေါင်းသင်းခြင်းနှင့် တူ၏။ (သီလ မရှိသူသည် အသက်ရှင် နေသော်လည်း သေသူနှင့် မထူးပြီ။)
- (၂) ယောက်ျားက သီလ မစင်ကြယ်ဘဲ အိမ်ရှင်ဇနီးက သီလ စင်ကြယ်နေလျှင် သူသေ လင်နှင့် အိမ်ရှင် နတ်သမီးတို့ ပေါင်းသင်းခြင်းနှင့် တူ၏။
- (၃) နှစ်ယောက်စလုံး သီလ မစင်ကြယ်မှု သူသေချင်း ပေါင်းသင်း ရခြင်းနှင့် တူ၏။

(၄) ဇနီးမောင်နှံ နှစ်ဦးစလုံး သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပ ဟူသော သူတော်ကောင်းဥစ္စာ ခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၍ စိတ်တူ သဘောတူ ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနှင့် နေထိုင် ကြလျှင် ယခုဘဝ၌လည်း စည်းစိမ်ဥစ္စာ အရှိန်အဝါ တိုးတက်လျက် နောင်သံသရာ၌လည်း ချစ်စည်းမပြေဘဲ ဘုရားအလောင်း ဥဒယဘဒ္ဒမင်းသား မင်းသမီးနှင့် မဟာကပ္ပိန မင်းအနော်ဇာမိဖုရားကဲ့သို့ နိဗ္ဗာန်ကိုပင် အတူတကွ စံမြန်းရလိမ့်မည်ဖြစ်၍ ယခုအခါ နတ်သမီး၊ နတ်သားအသွင် ကြည်လင်ရွှင်မြူး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး လွန်ကျူးဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိကြပါလျှင် ပြခဲ့သော အပြစ်မှ ပြောင်းပြန်ပြန်၍ အကျိုးအတန်တန်ကို စံရပေလိမ့်သတည်း။

(၁) လင် နတ်သားနှင့် မယား သူသေ

မိမိုင်းရာဇ၊ သီလကျင့်ဝတ်၊ ဆွတ်ဆွတ်စင်ဖြူ၊ အိမ်သူမယ်လျှ၊ သီလ မစင်၊ ဖြစ်ချေလျှင်မူ၊ လင်ကား နတ်သား၊ မယား၊ သူသေ မည်ရှာပေ၏။

(မိမိုင်း = အထွတ်အထိပ်၊ အမြတ်၊)

(၂) သူသေ လင်နှင့် မယား နတ်သမီး

ဘုန်းဝေနတ်ရှင်၊ မစင်သီလ၊ နန်းမနေသူ၊ ဖြူသည် သီလ၊ ဖြစ်ချေကမူ၊ ဘဝသခင်၊ သူသေတွင်လျက်၊ အိမ်ရှင် ဇနီး၊ နတ်သမီးအနေ၊ တည်ရှာလေ၏။

(၃) သူသေ လင်မယား

နှစ်ဆွေလင်မိတ်၊ သီလဆိတ်မှု၊ ကောင်းဟိတ်ဖွေ၊ သူသေ
ချင်းသာ၊ မေတ္တာမျှဝေ၊ ကြည်ရှာလေ၏။

(၄) နတ်သား နတ်သမီး ဇနီးမောင်နှံ

လူ့မြေရပ်ခွင်၊ အိမ်ရှင်အိမ်သူ၊ မြတ်ရည်တူလျက်၊ ဆုယူ
ညီမျှ၊ လှူဒါနနှင့်၊ သီလမယိုင်၊ သဒ္ဓါပြိုင်မှု၊ ဘုန်းလှိုင်းကျော်
ကြား၊ မိုးနတ်သားနှင့်၊ ဆွေဝါးဇနီး၊ နတ်သမီးသို့၊ ကောင်း
ချီးအံ့ရာ၊ စုမိရှာလျက်၊ သံသာနောင်လည်း၊ ချစ်စည်းမပြေ၊
ရှည်ကြလေ၏၊ ဘုန်းဝေးပြည့်ရှင်၊ မောင်သခင်လည်း၊ အင်
ခွင့်မသုံ၊ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့်၊ သုရန္တရ၊ ပြည့်လုံးခသည်၊ ဥဒယ
ဘဒ္ဒ၊ မင်းမြတ်ထွတ်ချာ၊ မဟာကပ္ပိန်၊ နရိန်တို့လို၊ မညှိ
သဒ္ဓါ၊ မက္ခာသီလ၊ များသုတနှင့်၊ စာဂင်စွာ၊ ပညာမကွေ၊
အနေတော်သင့်၊ ချစ်ပန်းပွင့်သည်၊ နတ်နှင့် တူစေချင်လှ
သော်။ (ပစ္ဆာဝုဓပျို့)

၄။ မုသာဝါဒအဖွင့်

မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ကြည့်ရှုရန် အနက်နှင့် အဓိပ္ပာယ်

မုသာဝါဒါ-မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒိယာမိ-စိတ်၌ မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

‘လိမ်လည်လှည့်ပတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏’ဟူလို။

မဟုတ်မမှန်သော စကားဟူရာ၌ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စာဖြင့် ရေး၍လည်းကောင်း၊ ကိုယ်၊ လက် စသည်ကို လှုပ်ပြ၍လည်းကောင်း လိမ်သမျှ ညာဖြန်းသမျှ ပါဝင်၏။

သို့သော် သူတစ်ပါးအကျိုး ပျက်သွားအောင် လိမ်သော မုသားမျိုးသာ အပါယ်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်၏။ ကိုယ့်ဥစ္စာ မပေးလို၍ လိမ်လည်သော မုသားမျိုး၊ ပြက်ရက်ပြောင်လှောင်သော မုသားမျိုး၊ သူတစ်ပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို မပျက်စေဘဲ မိမိအပြစ်လွတ်အောင် လိမ်ရသော မုသားမျိုး၊ မိမိ၏ သားသမီးများ ပွဲလမ်းသဘင်စသည် သို့ သွားလျှင် အပြစ်ဖြစ်မည်ကို မြင်၍ မသွားချင်အောင် လှည့်ပတ်ပြောဆို အကျိုးပြုလိုသော မိဘ၏ မုသားမျိုးမှာ ပြောလောက်အောင် အပြစ် မကြီးပါ။ သို့သော် သိက္ခာပုဒ်ကား ပျက်ဖွယ်ရှိ၏။

(ဆောင်) မုသားစကား၊ ပြောဆိုငြားမှု၊ စကားမပီ၊ သွားမညီတည်း၊

ပုပ်ညှီပါးစပ်၊ ခြောက်ကပ်ကိုယ်ရေ၊ ဣန္ဒြေနှောင့်၊ ပုံ

ယွင်းဖောက်၏။ မရောက်သြဇာ၊ နှုတ်လျှာ ကြမ်းထော်၊
လျှပ်ပေါ်လော်လီ၊ စိတ်မတည်သည် ... ရှောင်ကြဉ်
အပြန် အကျိုးတည်း။

ရှေးက မုသားအားကြီးသူသည် -

- (၁) ယခုဘဝ၌ စကား ပီပီသသ မပြောတတ်ခြင်း၊
- (၂) သွားများ မညီမညွတ် ရှိခြင်း၊
- (၃) ခံတွင်း ပါးစပ် ပုပ်ညှို့ခြင်း၊
- (၄) ကိုယ်အရေအသား ပူရှိန်ခြောက်ကပ် စိုစိုဖပ်ဖပ် မရှိခြင်း၊
- (၅) မျက်စိ၊ နား စသော ဣန္ဒြေများ နောက်ကျကျရှိခြင်း၊
- (၆) ပုံဟန်မလှဘဲ ဆိုးဝါးချွတ်ယွင်း ဖောက်ပြန်ခြင်း၊
- (၇) သူတစ်ပါးအပေါ်၌ ဩဇာအာဏာ မတည်ခြင်း၊
- (၈) အပြောအဆို နှုတ်လျှာများ ထော်လော်ကြမ်းတမ်းခြင်း၊
- (၉) စိတ်မတည်ဘဲ လျှပ်ပေါ်လော်လီတတ်ခြင်း - ဤသို့ စသည်
ဖြင့် အပြစ်များ၏။ (မုသားပြောသူသည် ဘယ်ကိစ္စ၌မျှ
မယုံကြည်ရသောကြောင့် အကြီးအကဲ မဖြစ်နိုင်။)

မူရင်းအပြစ်။ ။ဤပြစ်သော အပြစ်တို့ကား ဝဋ်လိုက်သောအား
ဖြင့် ရောက်လေရာ ဘဝ၌ ရတတ်သော အပြစ်များတည်း။
တချို့ မုသားစကားမှာ ငရဲရောက်အောင်ပင် အပြစ်ကြီး၏။
အရှင်ဒေဝဒတ်သည် သံဃာသင်းခွဲရာ၌ မုသားပြော၍ ခွဲရ၏။
ထိုမုသားကြောင့် အဝီစိငရဲသို့ ရောက်လေ၏။ ဤသို့လျှင်
တချို့ မုသားများသည် ငရဲသို့ ပစ်ချနိုင်လောက်အောင်
သတ္တိကြီးမားလေသည်။

စေတီယဇာတ်

ဤကမ္ဘာ၏ အရှေ့ပိုင်းလောက်က စေတီယတိုင်းပြည်ဝယ် ‘ဥပဝရ’ခေါ် စေတီယမင်း၏ မုသားစကားမှာ ဖြူစင်သော ကောင်းကင်၌ ညိုမှိုင်းသော တိမ်တိုက်ပမာ တစ်ကမ္ဘာလုံး သစ္စာတည်သော အခါဝယ် ရှေးဦးစွာ ပေါ်လာသော မုသားဖြစ်၍ နစ်နစ်ကာကာ လွန်စွာဆိုးဝါးလျက် ယခုတိုင်အောင်ပင် ထင်ရှားခဲ့လေသည်။ ထိုမင်းကား သာမန်မဟုတ်၊ ကောင်းကင်ပျံနိုင်ခြင်း၊ နတ်သားလေးယောက် သက်တော်စောင့်ရခြင်း၊ ကိုယ်မှ စန္ဒကူးနဲ့မွေးခြင်း၊ ခံတွင်းမှလည်း ကြာညိုနဲ့မွေးခြင်းဟူသော တန်ခိုးလေးမျိုးနှင့် ပြည့်စုံသူတည်း။ တက္ကသိုလ်၌ ပညာသင်တုန်းက ပုရောဟိတ်ကြီး၏ ညီဖြစ်သော ကောရကလမ္မသည် အကျွမ်းတဝင် ချစ်ခင်ရင်းနှီးသူ ဖြစ်သည်။ မိမိ ရှင်ဘုရင်ဖြစ်လျှင် ကောရကလမ္မကိုပင် ပုရောဟိတ်ရာထူး တင်မည်ဟု ဝန်ခံခဲ့၏။ သို့သော် ရှင်ဘုရင်ဖြစ်သောအခါကား ပုရောဟိတ်ဟောင်းကို ရာထူးမှ မချနိုင်၊ ပုရောဟိတ်ဟောင်းကမူ သူ၏ရာထူးကို သားအား လွှဲအပ်၍ ရသေ့ရဟန်းပြုသွားလေသည်။

ကောရကလမ္မသည် ပုရောဟိတ်ရာထူးကို မရသောကြောင့် သူ၏ နောင်တော် ပုရောဟိတ်ဟောင်းအပေါ်မှာ ရန်ငြိုးဖွဲ့၏။ ထုံးစံအားဖြင့်လည်း ပုရောဟိတ်ရာထူးမှာ နောင်တော်သာ လက်ကိုင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နောင်တော်က အခွင့်မပြုသဖြင့် ထိုရာထူးကို အတင်းမပြောင်းလွှဲနိုင်ချေ။ သို့ဖြင့် ရာထူးအတွက် ဘုရင်နှင့် ကောရကလမ္မ (သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက်တို့မှာ) အခက်ကြုံကြ

ရတော့၏။ တစ်နေ့သ၌ကား ထိုရာထူးအတွက် စဉ်းစားရင်း ဘုရင်က သူ၏ သူငယ်ချင်းကို ပြောသည်မှာ -

ဘုရင်။ ။ကောရကလမ္မ ... ရာထူးအတွက် မပူနှင့်၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ပရိသတ်အလယ်မှာ ‘သင့်ကို အစ်ကိုကြီး၊ သင်၏ နောင်တော်ကို အငယ်’ဟု မုသားပြောမည်၊ သည်လိုဆိုလျှင် သင်က အကြီးဖြစ်၍ ရထူးကို ရခွင့်ရှိသည်။

ကောရ။ ။မင်းမြတ် ... သင့်အကြံဟာ ကောင်းပါ၏၊ သို့သော် နောင်တော်က တန်ခိုးကြီးသူ ဖြစ်၏။ ယခုလို မုသားပြောလျှင် နောင်တော်က အရှင်မင်းမြတ်၏ တန်ခိုးတွေကို (တကယ်မကွယ်ဘဲ) ကွယ်ပျောက်သလို ဖြစ်အောင် လုပ်ပါလိမ့်မယ်၊ မြေကြီးထဲသို့ တကယ်မဝင်ဘဲနှင့် ဝင်သလို ဖြစ်နေအောင် လုပ်ပါလိမ့်မည်၊ ထိုအခါ၌ အရှင်မင်းမြတ်သည် မုသားစကားကို မတည်ဘဲ စကားပြောင်းလွဲသွားလျှင် အကျိုးမရှိနိုင်ပါ။

(ဤကား နောင်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဘုရင် စိတ်မပျက်ရအောင် ကြိုတင် တုပ်နှောင်သော စကားများတည်း။)

ဘုရင်။ ။ကောရ ... သည်လို စကားပြောင်းလိမ့်မည်ဟု မထင်ပါနှင့်၊ မုသားကို ငါပြောမြဲ ပြောမည်။

ကောရ။ ။ဘယ်သောအခါ ပြောမည်နည်း။

ဘုရင်။ ။ယနေ့မှ နောက် ခုနစ်ရက်မြောက်၌ ပြောမည်။

ဤသို့ ဘုရင်နှင့် ကောရကလမ္မတို့ တိုင်ပင်ကြသော စကား

သည် တစ်မြို့လုံး ပျံ့နှံ့သွား၏။ ထိုအခါ၌ကား မုသားကို မကြားဖူးကြ။ အထူးသစွာတည်သောအခါ ဖြစ်၍ ဘုရင်ပြောမည့် မုသား၏ အဆင်းအရောင် အကောင်အထည်ကိုပင် ကြိုတင်၍ စဉ်းစားကြလေ၏။ ထိုမျှလောက် သတင်းကြီးနေသော မုသားကို ကြည့်ရှုကြားသိလိုကြသော မြို့သူ မြို့သားတို့သည် ဘုရင် မုသားပြောမည့် ဌာန၌ ခုတင်ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ခင်းလျက် အလှအယက် နေရာယူကာ ခုနစ်မြောက်နေ့ငယ် စောစောကပင် ပရိသတ်တွေ ပြည့်ကျပ် ကျိတ်ခဲနေလေသည်။ ထိုသို့ ပရိသတ်စုံညီဝယ် အခြွေအရံများနှင့်တကွ ဘုရင်နှင့် ကောရကလမ္မတို့အပြင် ပုရောဟိတ်ဟောင်း ရသေ့လည်း ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် ကောင်းကင်မှ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ -

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... အငယ်ကို အကြီး၊ အကြီးကို အငယ်ဟု မုသားပြောမည်ဆိုတာ မှန်ပါသလား။

ကောရ။ ။မှန်ပါတယ်။

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... မုသာဝါဒ ဆိုတာ လွန်စွာ အပြစ်ကြီးပါတယ်။ ရှိသမျှဂုဏ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်ရုံမက အပါယ်သို့ပင် ချတတ်ပါတယ်။ မုသာဝါဒ ပြောဆိုသူမှန်လျှင် မိမိ ကိုယ်ကျင့်တရားကို သတ်ပစ်ရာ ရောက်ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ သတ်ပစ်တဲ့သူဟာ မိမိကိုယ်လည်း မိမိသတ်ရာ ရောက်ပါတယ်။ မုသားပြောသူကို ကိုယ်စောင့်နုတ်များလည်း မစောင့်လိုကြပါ။ ခံတွင်းက အပုပ်နံ့များလည်း ထွက်တတ်ပါတယ်။ ရာထူးလည်း လျှော့တတ်ပါတယ်။ (ထိုစကားကို ကြားလျှင်

ဘုရင်သည် ကြောက်ရွံ့လာ၏။ ထို့ကြောင့် သူ၏ သူငယ်
ချင်း ကောရကလမ္မကို “ဘယ့်နှယ်လဲဟု မေးသော သဘော
ဖြင့်” ကြည့်လေသည်။

ကောရ။ ။မင်းမြတ် ... အစတုန်းကပင် သည်လိုပြောပါလိမ့်မည်
ဟု တင်ကြိုသံတော်ဦးတင်ခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ဘုရင်။ ။(အနည်းငယ် ရဲလာ၍ ပုရောဟိတ်ရသေ့ကို ပြောသည်
မှာ) အရှင်ရသေ့ ... အရှင်က အငယ်၊ ကောရကလမ္မက
အကြီး ဖြစ်တယ်။

ဤမုသားကား ယခုကမ္ဘာတွင် ပထမဆုံး မုသားတည်း။
ထိုမုသားစကား ပြောလိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဘုရင်ကို စောင့်
နေကျဖြစ်သော သက်တော်စောင့် နတ်လေးယောက်တို့ သန်လျက်
ကို ပစ်ချ၍ ကွယ်ပျောက်ကြတော့၏။ ဘုရင်၏ ခံတွင်းမှ ကြာညိုနဲ့
ကွယ်ပ၍ ကြက်ဥအပုပ်နဲ့ ထွက်လာ၏။ တစ်ကိုယ်လုံးမှလည်း
စန္ဒကူးနဲ့ ကွယ်ပျောက်၍ အိမ်သာနဲ့ကြီး ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။
ကောင်းကင်မှာလည်း မသွားနိုင်တော့ဘဲ မြေပေါ်သို့ ကျရောက်
ရှာလေသည်။ ထိုအခါ -

ရသေ့။ ။(သနားကြင်နာသော မျက်နှာဖြင့်) မင်းမြတ် ... မုသား
မပြောပါနှင့်၊ အမှန်ကို ပြင်၍ ပြောလျှင် တန်ခိုး ဣဒ္ဓိများ
မူလအတိုင်း ရှိပါလိမ့်မည်။

ဘုရင်။ ။“အသင်ရသေ့တို့က ငါ့ကို တန်ခိုးဖြင့် လှည့်ပတ်ကြ
သည်၊ ငါတော့ နောက်ဆုတ်လိမ့်မည် မဟုတ်၊ သင်ရသေ့က
အငယ်၊ ကောရကလမ္မက အကြီးပဲ”ဟု မုသားပြောပြန်၏။

(ဤဒုတိယ မုသားပြောသည့်အတွက် ခြေမျက်စိထိအောင် ခြေနှစ်ချောင်း မြေသို့ ဝင်သွားလေသည်။ ‘မြေမျိုစပြု လေပြီ’ဟု ဆိုလိုသည်။)

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... မုသား မပြောနှင့်၊ မုသားပြောလျှင် မိုး လေများလည်း မမှန်မကန်ဖြစ်ကာ သတ္တဝါများ ဆင်းရဲတတ် ပါသည်။ မှန်မှန် ပြောပါ။ ဘယ်သူ အကြီးပါလဲ။

ဘုရင်။ ။‘ငါ့နန်း ငါထိုင် မခိုင် ကျိုးဟ’ ဆိုသော သဘောမျိုးဖြင့် ‘သင်က အငယ်၊ ကောရကလမ္မက အကြီးပဲ’။ (ဤတတိယ မုသားအပြောတွင် ဒူးဆစ်ထိအောင် မြေသို့ ဝင်သွားလေ သည်။)

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... မုသားပြောသူမှာ မြွေများလို လျှာနှစ်ခု ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မှန်မှန် ပြင်ပြောလျှင် နဂိုအတိုင်း ဖြစ်နိုင် ပါသေးတယ်။ မှန်မှန်ပြောပါ။ ဘယ်သူက အကြီးပါလဲ။

ဘုရင်။ ။‘ငါ့လှေ ငါထိုး၊ ပဲခူး (ပရီး) ရောက်ရောက်’ ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးဖြင့် ‘သင်ရသေ့က အငယ်၊ ကောရကလမ္မက အကြီးပဲ’ဟု ပြောပြန်သည်။ (ဤစတုတ္ထအကြိမ် မုသား အပြောတွင် ခါးထိအောင် မြှုပ်သွားလေသည်။)

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... မုသားပြောသူတို့မှာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ စကားပီပီသသဖြစ်အောင် မပြောတတ်ဘဲ စကားထစ်အသူ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မှန်မှန်ပြောပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တွင် ဘယ်သူက အကြီးပါလဲ။

ဘုရင်။ ။“ငါ့မြင်း ငါစိုင်း၊ စစ်ကိုင်းရောက်ရောက်”ဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် “သင်ရသေ့က အငယ်၊ ကောရကလမ္ဗက အကြီးပဲ” ဟု ပြောပြန်၏။ (ဤပဉ္စမအကြိမ် မုသားအပြောတွင် ချက်ထိအောင် မြုပ်သွားလေသည်။)

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... မုသားပြောသူတို့မှာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌ သားရတနာ မထွန်းကားဘဲ သမီးမိန်းမသာ ရတတ်ပါသည်။ မှန်မှန် ပြောလျှင် နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်နိုင်ပါသေးသည်။ မှန်မှန် ပြောပါ။ ဘယ်သူက အကြီးပါလဲ။

ဘုရင်။ ။‘ပေါက်တဲ့နဖူး မထူးတော့ဘူး’ဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် ‘သင်ရသေ့က အငယ်၊ ကောရကလမ္ဗက အကြီး’ဟု ပြောပြန်သည်။ (ဤဆဋ္ဌမအကြိမ် မုသားအပြောတွင် သားမြတ်ထိအောင် မြုပ်သွားလေသည်။)

ရသေ့။ ။မင်းမြတ် ... မုသားပြောသူတို့မှာ ဖြစ်လေရာ ဘဝ၌ သားရသော်လည်း သားများက ကျေးဇူးမသိတတ်၊ တော်ရာအရပ်သို့ ရှောင်လွှဲ၍ နေတတ်ပါသည်။ မှန်မှန် ပြောလျှင် နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်နိုင်ပါသေးသည်။ မှန်မှန် ပြောပါ။ ဘယ်သူ အကြီးပါလဲ။

ဘုရင်။ ။‘သန်းခေါင်ထက်ဖြင့် ညဉ့်မနက်တော့ဘူး’ ဆိုတဲ့ သဘောဖြင့် ‘သင့်ရသေ့က အငယ်၊ ကောရကလမ္ဗက အကြီး’ဟု ပြောပြန်သည်။ (ဤသတ္တမအကြိမ် မုသားအပြောတွင် အဝီစိမ့် မီးတောက်မီးလျှံတို့က အဝီစိတိုင်အောင် ယူဆောင်သွားလေသည်။) (အဋ္ဌကနိပါတ်၊ စေတိယဇာတ်)

ဝတ္ထုမှတ်ချက်။ ။ ဤဝတ္ထု၌ မုသာဝါဒ၏ အပြစ်ကား လွန်လွန်းလှ၏ဟု မှတ်ထင်ကြပေလိမ့်မည်။ မလွန်လွန်းပါ။ ထိုစေတီယမင်း၏ မုသားပြောသော အချိန်ကား တစ်စုံတစ်ယောက်မှ မုသားပြောသူ မရှိသေး။ အားလုံး သစ္စာတည်သောအခါ ဖြစ်သည်။ ညစ်စုတ်ပေတေနေသော လက်နှီး၌ အိုးမဲထိသော်လည်း မထူး၊ ဖြူစင်သော ပဝါ၌ကား မြူမှုန်လောက် အကွက်ကလေးပင် ထင်ရှားသကဲ့သို့ အားလုံး သစ္စာတည်ကြသောကာလ၌ ပထမဖြစ်သော ထိုမုသားသည် အလွန်ထင်ရှား၍ အပြစ်လည်း ကြီးလေသည်။ သို့ရာဝယ် ခေတ်အလျောက် မုသားအပြစ်က မျက်မှောက်ဘဝ၌ အကျိုးမထင်ရှားစေကာမူ သံသရာ၌ ဝဋ်လိုက်သော အပြစ်မှာ စေတီယမင်း၏ အဖြစ်မျိုးထက် သက်သာလှမည် မဟုတ်သည့်ပြင် တကယ့်သူတော်စင် ပါရမီရှင် မှန်လျှင် သစ္စာပါရမီကို လိုလိုချင်ချင် ဖြည့်ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် မုသားမှန်သမျှကို အသေးအဖွဲကစ၍ ရှောင်ကြဉ်ကာ သစ္စာပါရမီကိုသာ နှစ်နှစ်သက်သက် ဖြည့်ကျင့်ကြပါလျှင် မိမိ၌ တည်သော သစ္စာကြောင့် အလိုလို အရှိန်အဝါ တက်လာပါလိမ့်မည်။

၅။ သုရာမေရယအဖွင့်

သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

ကြည့်ရှုရန် အနက်နှင့်အဓိပ္ပာယ်

သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဌာနာ-မေ့လျော့ ပေါ့ဆခြင်း၏ အကြောင်းစင်စစ် မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်အရက်ကို သောက်စားခြင်းမှ၊ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ-ရှောင်ကြဉ်ရကြောင်း ကောင်းမြတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ သမာဒိယာမိ-စိတ်၌ မြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏။

‘သေရည်အရက် သောက်စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏’ ဟူလို။
(သုရ = သေရည် + မေရယ = အရက် + မဇ္ဇ = မူးယစ်စေတတ် + ပမာဒ = ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်း၏၊ + ဌာန အကြောင်း။)

သေရည်အရက်။ ။မူးယစ်စေတတ်သော အဆောက်အဦ ထည့်ခတ်၍ စီရင်အပ်သော ထန်းရည်၊ ပေရည်၊ နေရည်စသည်ကို ‘သေရည်’ ဟု ခေါ်၏။ မူးယစ်အောင် စီရင်အပ်သော ပန်းပွင့်ရည်၊ စပျစ်ရည်စသည်ကို ‘အရက်’ ဟု ခေါ်၏။ သေရည်အရက်သာမက ယခုကာလ သုံးစွဲနေကြသော ကစော်၊ ဘိန်း၊ ကုတ်ကင်း၊ ဆေးခြောက်၊ မာဖီးယား စသော အားလုံးကိုလည်း ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ယူကြသည်။

ထိုသေရည်အရက်ကို သောက်စားမိလျှင် မူးယစ်၍ တွေးချင်ရာ တွေးကာ ကုသိုလ်ကောင်းမှုနှင့် အလုပ်ကိစ္စတို့၌ မေ့လျော့တတ်၏။ ထို့ကြောင့် သေရည်အရက်နှင့် ဘိန်း၊ ကစော် စသော အစာများကို မေ့လျော့ခြင်း၏ ‘အကြောင်း’ဟု ဆိုသည်။

(ဆောင်) သေရည် သောက်လင့်၊ သင့် မသင့်၌၊ ရေးခွင့်မသိ၊ ပျင်းရိမေ့ရှုံး၊ ကျေးဇူးမဆပ်၊ ဟိရောတ္တုပ်ကင်း၊ ခပင်းများထို၊ အကုသိုလ်ကို၊ မငြိုလွယ်စွာ၊ ပြုကျင့်ရာသည်၊ ရှောင်ခါ အပြန်အကျိုးတည်း။

သေရည်အရက် စသည်ကို သောက်စားမိလျှင်

- (၁) အရေးအခွင့် သင့် မသင့်ကို မသိခြင်း၊
- (၂) ပျင်းရိတတ်ခြင်း၊
- (၃) မေ့လျော့ မှူးရှုံးတတ်ခြင်း၊ (နောင်ဘဝ အဆက်ဆက်၌ အရှုံးအနှမ်းလည်း ဖြစ်တတ်ခြင်း)၊
- (၄) သူများက ပြုဖူးသော ကျေးဇူးကို မသိတတ်ခြင်း၊
- (၅) ဟိရီ ဩတ္တပ္ပ ဟူသော အရှက်အကြောက်မှ ကင်းခြင်း၊
- (၆) သေရည်အရက်ကို သောက်မိလျှင် မည်သည့်အကုသိုလ်မှ မရှောင်ကြဉ်ဘဲ အလုံးစုံ မကောင်းမှုကို ပြုမိလွယ်ခြင်း။

ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကဲ့သို့ ဤသေရည်အရက် သောက်မှုကို မိစ္ဆာစာရ တစ်မျိုးဟု ကျမ်းဂန်တို့၌ ဆိုထားသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသေရည်အရက် သောက်ခြင်း၌ အပြစ်ရှိသည်မှာ သေချာပြီ။ သို့သော် မည်မျှလောက် အပြစ်ရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်နည်းဟုကား စဉ်း

စားဖွယ်ရှိ၏။ ယခုခေတ် အချို့ဆေးရည်များ၌ မထင်မရှား အရက် ပါတတ်၏။ သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ်၌ ဟင်းလျာကောင်းစေလိုသဖြင့် ဟင်း၌ သေရည် အနည်းငယ်မျှ ခတ်၍ ချက်ရာဝယ် (သေရည် အနံ့ မထင်ရှားလျှင်) ထိုဟင်းကို ရဟန်းများပင် စားကောင်း၏ ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အမျိုးသမီးများကို ဆရာဝန်တို့ အရက်ချို တစ်မျိုး ပေးကြ၏။ တကယ့်ကို ဆေးအဖြစ်ဖြင့် သောက်ကြရ၏။ တချို့လူများကား အရက်ကို သောက်ချင်လို့ပင် သောက်ကြ၏။

ဤစကားစုကို ကောက်ချက်ချလိုက်လျှင် -

- (၁) မထင်မရှား သေရည်အရက်ပါသော ဟင်း ဆေးများကို စားသောက်မှု၊
- (၂) မလွဲသာ၍ ဆေးအဖြစ်ဖြင့် သောက်မှု၊
- (၃) သောက်ချင်၍ သောက်မှု ဟု သုံးမျိုး ထွက်၏။

ထိုသုံးမျိုးတွင် (၁)နံပါတ် သောက်ခြင်းမျိုးသည် လုံးဝအပြစ် မရှိ။ (၂)နံပါတ် သောက်ခြင်းမျိုးကား တကယ် အရက်ဟုတ်၊ မဟုတ်၊ သောက်ခြင်းကြောင့် မူး၊ မမူးကို ပထမဆုံး စဉ်းစားသင့်၏။ သက္ကတဆေးကျမ်းတို့၌ ကြာမြင့်စွာ စိမ်ထားသော စိမ်ရည်ကို ‘အာသဝ’ဟု ခေါ်၏။ ထိုအာသဝကို မြန်မာလို ‘အရက်စိမ်ရည်’ ဟုပင် ပြန်ဆိုကြ၏။ ထို့ကြောင့် မျက်နှာမြင်ပြီးစ အမျိုးသမီးတို့ သောက်ရသော အရက်ချိုသည် မူးလျှင် အရက်စစ်၊ မမူးလျှင် စိမ်ရည် အမျိုးအစားတည်း။ အရက်စစ်ဖြစ်လျှင် ဤသုရာမေရယ သိက္ခာပုဒ် ပျက်ဖွယ်ရှိသည်။ သို့သော် မလွဲသာ၍ ဆေးအဖြစ် သောက်ရသောကြောင့် အပြစ်ကြီးလှမည် မဟုတ်ပါ။

အရက်စစ်ကို တကယ် သောက်ချင်၍ သောက်သော (၃) နံပါတ် သောက်ခြင်း၌ မည်မျှအထိ အပြစ်ကြီးသည်ကို ရှင်တော် ဘုရားသာ သိမြင်တော်မူပေလိမ့်မည်။ ဘုရားလက်ထက်တော်က ရှင်သာဂတမည်သော မထေရ်သည် ဈာန်အဘိညာဉ် ရပြီးသော ပုထုဇဉ်တစ်ပါးတည်း။ အခါတစ်ပါး၌ သရက်ပင်ဆိပ်ဝယ် နဂါးကြီး နှင့် တန်ခိုးပြိုင်လေရာ နဂါးကို အနိုင်ရကြောင်း ကောသမ္မိပြည်သူတို့ ကြားသဖြင့် လွန်စွာ ကြည်ညိုကြ၍ ဆွမ်းခံဝင်လာသောအခါ အိမ် ပေါက်စေ့လိုပင် သေရည်ကို ကပ်လှူကြ၏။ ထိုအခါ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မမူသေးသောကြောင့် ကပ်လှူသမျှ သေရည်များကို အရှင်သာဂတ သောက်လေရာ သေရည်မူးသဖြင့် ဈာန်အဘိညာဉ် ကွယ်ပလျက် မြို့ပေါက်ဝတွင် လဲရှာလေ၏။ ထို့နောက် ဘုရားရှင် တွေ့မြင်တော်မူ၍ တွဲခေါ်ဖို့ရန် အမိန့်ပေးသဖြင့် ရဟန်းတော်များ တွဲယူလာပြီးလျှင် ဘုရားဘက်သို့ ဦးခေါင်းလှည့်၍ အချတွင် ဦးခေါင်းကို ပြောင်းပြန်လျက် ဘုရားဘက်သို့ ခြေလှည့်ထားလေ သည်။

ဤမျှလောက် တန်ခိုးရှင်ကိုပင် အရှက်တကွဲ အကျိုးနည်း ဖြစ်အောင် ပြုတတ်သော သေရည်အရက်သည် ယခုခေတ် သာမန် လူမျိုးကို အဘယ်မှာ အကျိုးများအောင် ပြုနိုင်တော့အံ့နည်း။

ရှေးအခါတုန်းက ဘုရင်တစ်ဦးသည် သေရည်မူးခိုက် အသား ဟင်း မပါသော ပွဲတော်စာကို ဆက်လာသဖြင့် ရင်ခွင်ထက်က သားငယ်ကို သတ်၍ ချက်စေအပ်ဖူးလေသည်။ သောက်ချင်၍ သောက်သူမှာ တစ်ခါ နှစ်ခါ သောက်ရုံမျှဖြင့် တင်းတိမ်မည်မဟုတ်၊

သောက်စရှိလျှင် သောက်ချင်ချင်ပင် ဖြစ်လိမ့်မည်။ တိကအင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်၌ ‘သေရည်အရက်လောက်မှု၊ မေထုန်မှု၊ အိပ်မှု၊ ဤသုံးခုကို မတင်းတိမ်နိုင်၊ အားမရနိုင်၊ မဝနိုင်သော အမှုများ’ဟု ဟောတော်မူသည်။ ထို့ပြင် ‘သေရည်အရက် များစွာသောက်သူသည် အပါယ်ကျတတ်၏၊ အပါယ်မှ လွတ်၍ လူဖြစ်လာအောင် အရူးအနမ်း ဖြစ်တတ်၏’ဟုလည်း ဟောတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သိက္ခာရှိသူ ဖြစ်လိုလျှင် ဘုရားမကြိုက်သော သေရည်ကို ရှောင်ကြဉ်ထိုက်ပါသည်။

အေ, စီ ဆယ်လ်မုန်းမည်သော ဆရာဝန်ကြီး၏

‘ပါဏာဝုဓ’ ဆေးကျမ်းမှ ထုတ်နုတ်ချက်

- (၁) အရက်သောက်ခြင်းသည် မူရင်းရှိ မေတ္တာကို လျော့ပါးစေ၍ သား၊ လင်တို့၏ ဝတ္တရားကို တိမ်းပါးစေပါသည်။ မိမိအလုပ်အကိုင်၌ ညံ့ဖျင်းစေပြီး ခိုးခြင်း၊ လုယက်ခြင်း စသော ရာဇဝတ်မှုများကို လွန်ကျူးစေပါသည်။ ရောဂါအချို့တို့မှ သွက္ခာပါဒ (အင်္ဂါသေခြင်း)၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ အသည်းကျောက်ကပ် အဆုပ် ရောင်ခြင်း၊ ချောင်းဆိုးသွေးပါနှင့် ရူးသွပ်တတ်သော ရောဂါများ ဖြစ်ပွားစေပါသည်။
- (၂) အရက်သောက်သူတို့က ‘အရက်သောက်ခြင်းသည် မိမိတို့ စိတ်ကူးကို ထက်မြက်စေသည်’ဟု ထင်မြင်တတ်ကြ၏။ မုချအားဖြင့် အရက်သောက်စ (၁၀)မိနစ်လောက်၌ စိတ်ကူးသွက်လာဟန် ရှိသော်လည်း သူ၏ ထင်မြင်ချက်နှင့် နှုတ်

ထွက်စကားတို့မှာ ပရမ်းပတာ မလိမ္မာသော အနက်ကို ပေးကြသည်။ နှုတ်စောင့်စည်းသူ၊ အကျင့်ကောင်းသူပင် မူးယစ်လာသောအခါ လုံးလုံး တစ်မျိုးဖြစ်သွားသည်။ စကားနည်းသူ အရက်သောက်လျှင် စကားပေါလာ၏။ အရက်သောက်ပြီး မူးဝေ ခေါင်းလေးသဖြင့် အိပ်ချင်လာ၏။

- (၃) အရက်သည် သောက်သူ၏ သားသမီးများကိုလည်း ရောဂါ ဖြစ်စေတတ်၏။ ကလေးအရူးထောင်တွင် တစ်ရာလျှင် (၄) ယောက်သည် အရက်သမား၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြ၏။ အရက်သမားသည် မသောက်သူတို့ထက် နှစ်ဆလောက် ရောဂါထူကြောင်းကို တွေ့ရ၏။ များမကြာမီ ကာလတုန်းက ဆေးဆရာတို့သည် ရောဂါကို သက်သာစေလိမ့်မည်အထင် နှင့် အရက်ကို ပေးကြ၏။ သို့သော် အရက်သည် ရောဂါကို မသက်သာစေသည့်အပြင် သာ၍ တိုးတက်စေကြောင်း သိကြရ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အရက်၏ အပြစ်များကို ရေးသားထားပေသည်။

သာမဏေကျော်

တပြုံးပြုံး

- * သူ့သက် သတ်သူ လူ မပီသ၊
- * သူ့ဟာ ခိုးသူ လူ မပီသ၊
- * ကာမဖောက်ပြားသူ လူ မပီသ၊
- * လိမ်ညာသောသူ လူ မပီသ၊
- * မူးယစ်သောသူ လူ မပီသ။

* လူပီသသူ

ဖြစ်လိုမူကား၊

ငါးဆူသီလ

လုံခြုံရမည်။

* သီလလုံခြုံ

လူတို့ဘုံဝယ်

မျိုးစုံဒုက္ခ

ကင်းဝေးရ၍

ပျော်ကြမဆုံး

ရွှင်မဆုံး

လူသားအားလုံး

တပြုံးပြုံး။

လူပီသသူ

၃၅

၁။ သက်ရှိသတ္တဝါ၊
သတ်ဖြတ်တာ၊
ငါဟာ ရှောင်ပါမည်။

၂။ သူများဥစ္စာ၊
ခိုးယူတာ၊
ငါဟာ ရှောင်ပါမည်။

၃။ သူ့သားမယားမှာ၊
လွန်ကျူးတာ၊
ငါဟာ ရှောင်ပါမည်။

၄။ လိမ်ညာ၍သာ၊
ပြောဆိုတာ၊
ငါဟာ ရှောင်ပါမည်။

၅။ အရက်သေစာ၊
သောက်စားတာ၊
ငါဟာ ရှောင်ပါမည်။

သာမဏေကျော်